

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singulos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

B. Andreas De Chio M. 29. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

ges. Sed adeste & parentes, & filii, & officium vestram discite. Ecce XII. annorum filium pater secum ad tyrannum ducit, idque orat, quod pauci orant parentes: *Liceret secum mori filium videre, ante se etiam; suave sibi fore etiam contra aliorum parentum vota, filio oculos claudere.* Sciret iudex tyrannum **CONONEM non moriturum, si in filio, hoc est, in dimidio sui, viveret.** Itaque simul filium neci daret, iustum occisum patrem vellet. Nec verò non lubens comes ierat ad mortem patri filius, utique sic scipio fessæ, & morientis ætatis. Sed & facili aure patres tyrannus audivit. Quare utrumque in craticulam abjicit, igne subjecto formidandam; in plumis diceret molliter decumbere. Oleo bullientis flammis perfundit; inungi ad luctam crederes. In succensam fornacem immittit; ut inter horrorem cum patre filius deambulat. Suspendit patrem, appendit dulcem appendicem filium; flammam iterum subdit, manus invictas malleis frangit. *Intererea canere illis arrisit; vis nosse quam suavitatem non dubitavit vocem illis suam Angelus jungere, quam ut primum illi audierunt, non placuit jam morari in vitâ, illuc abierunt ubi canere Angelos nunquam non audirent.* *Ex Baron. & Paderborn. de Natal.*

Frustra appellamur Christiani, si imitatores non sumus Christi, qui ideo se viam dixit esse, ut conuersatio Magistri forma esset Discipuli, & illam humilitatem eligeret seruus, quam sectatus est Dominus. S. Leo serm. 5. de Nat. D.

B. ANDREAS DE CHIO M.

29. Maii

ANDREAM habes **MARIÆ**, ut paucis dicam corculum. Juuenis annos natus XXVII. cum

29. Maii. febris æstualet, vovit, si VIRGO salutem donaret, sese ei invicem castitatis florem donaturum. Voti damnatus integritatis propositum palam candidâ veste professus est, ut orbis sciret VIRGINIS eum candidatum esse, & vestium nives virginis animi essent indices. Et quid ni sic candidatus martyrum etiam honores prenaret? Enimverò Constantinopolim abiit eo ipso tempore, quo fidem Christi prodidit, nescio quis philosophus. Quisquis fuerit, hoc etiam nomine indignus fuit. Certè potuit barbatus histrio à juvene ANDREA discere, primum in Christianâ philosophiâ dogma esse, mortem pro Christo contemnere. Captus enim blanditias, & aurea promissa risit. Sævientium verò imperus velut cautes in mari fluctus excepit. IX. omnino dies carnificina duravit. Inter quos potuere Mahumetani flagellis, & uncis lacerare corpus, sed non animum: locis suis artus ejicere distrahereque, sed non in suam sententiam trahere: gladiis humeros secare, membra singula per singulas carnificinas carne spoliare, sed non fide perinde ac constantiâ ANDREAM, qui inter tot dolores oblitus tamen dolorum, unius MARIÆ recordabatur, illud unum semper in clamans: MARIJA juva me, MARIJA juva me. Et verò juvit illa, integrum quotidie corpus ad pugnam suggerens, nec quidquam barbaris hoc medicinæ suæ ascribentibus. Demum omnibus cruciatibus superior, capite minutus est. Corpus templum MARIÆ, animum quid nâ sinus MARIÆ excepit? Ex Savii tom. 7.

29. Maii. In hac lacrimarum exulantes valle clamemus ad Virginem, quatenus agnoscat Mater filios, libera captivos, deliciis caelestibus impinguata famelicos, conver-

rat misericordes obtutus suos ad miseros, & offensi Filii
justitiam flectat ad gratiam. S. Laur. Just. serm. de
Ass. B. M. V.

S. ISACIUS C. 30. Maii.

Movebat in hostem Imperator Valens ipse
DEI longè maximus hostis, ut qui pro Aria-
nis pugnabat, templisque Catholicos arcebat. Oc-
currit eunti ISACIVS noster plenus fatidico spiri-
tu, & libertate Christianâ armatus, monuit, *si pa-
cem in Imperio exoptaret, ne bellum calo faceret: siq[ue]
belli portas claudere percuperet, Catholicorum templa
prius aperiret; aliter crederet cum Superis sibi bellum
fore, nec nisi sanguine suo, & interitu litaturum Marti.*
Hæc inquam, & similia non semel ISACIVS occi-
nebat Valenti. At hic molestum monitorem in
obvia dumeta jussit abjici. Scilicet si spinæ illæ
nunquam aliàs, tunc certè rosas tulerunt, sangui-
nemque biberunt, quo rectè erubescerent. Et ve-
rò ad formosa spectacula tres Cœlites advolarunt,
gestieruntque à spinis ISACIVM (hoc est rosam)
tollere, qui eadem mox oracula tyranni auribus
ingessit. Tum verò eum asservari inter vincula
jussit Valens, dum redux è bello victorque otiose
rideret vatem suum. At hic abeunti illa alterius
vatis verba dixit, *si reversus fueris in pace, non locu-
tus est in me Dominus.* Enimverò Valens acie vi-
ctus est, & qui fumos vendenti Ario crediderat,
fumo igneque in fugâ periit: at ISACIVS vatis ho-
nores tulit. Illi urbis portæ ad preces, quoties li-
buit, patuerunt. illum mortuum omnis Constan-
tinopolis tam luxit, ut unicum hominem omnium
humeris crederes efferri. Ex *Metaphr. & Menol.*

Cooperatores sinus gratiæ Dei: non enim dormienti-
bat